

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4995/2019
04.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Мађинац, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради заштите од дискриминације и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4109/19 од 20.06.2019. године, у седници одржаној 04.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4109/19 од 20.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву П бр. 29/16 од 21.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев који гласи:

"Усваја се тужбени захтев тужиоца ДОО „ББ“ из ..., па се обавезује тужени, да на име штете исплати тужиоцу износ од 13.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 15.04.2016. године до коначне исплате.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу достављања судских писмена АА кроз поступак З.П. 736/2010 од стране полицијских службеника ВВ и ГГ и то према замолници парничног суда која је противправна јер је у директној супротности са одредбом члана 18 Закона о полицији којим је прописано да полиција примењује полицијска овлашћења утврђена Законом о кривичном поступку као и у прекршајном поступку по налозима суда која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закона сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке

припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу достављања судских писмена АА кроз поступак З.П. 736/2010 од стране полицијских службеника ВВ и ГГ и то према замолници парничног суда што је у директној супротности са одредбом члана 30 Закона о полицији кроз коју није прописано да у полицијске послове спада и достављања судских писмена за потребе парничног суда, која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу достављања судских писмена АА кроз поступак З.П. 736/2010 од стране полицијских службеника ВВ и ГГ и то према замолници парничног суда што је у директној супротности са одредбом члана 31 Закона о полицији чиме су полицијски службеници описаним поступањем директно угрозили једнакост странака кроз парнични поступак посл. бр. ЗП.736/2010, која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу пуштања кроз правни промет замолнице за уручење писмена посл. бр. ЗП.736/2010 од 10.06.2013. године насловљену МУП-у-Полицијска управа Ковин супротно закону односно супротно одредбама члана 188 став 1 Судског пословника, која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само

према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу пуштања кроз правни промет замолнице за уручење писмена посл. бр. ЗП.736/2010 од 10.06.2013. године насловљену МУП-у-Полицијска управа Ковин супротно закону односно супротно одредбама члана 205 став 2 Судског пословника, која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу пуштања кроз правни промет замолнице за уручење писмена посл. бр. ЗП.736/2010 од 10.06.2013. године насловљену МУП-у-Полицијска управа Ковин супротно закону, односно јер је тужени кроз замолницу тражио од ПУ да се изврши достављање судских писмена П 736/2010 овде тужиоцу иако такав вид доставе судских писмена према одредбама ЗПП није предвиђен, односно јер је такав вид доставе судских писмена у парничном поступку у директној супротности са одредбом члана 127 ЗПП (закон у спорном периоду), која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу пуштања кроз правни промет јавне исправе у виду захтева Привредног суда у Панчеву посл.бр. ЗП 736/2010 од 20.04.2015. године који је прослеђен према МУП-у - Полицијска управа Ковин супротно одредби члана 188 став 1 Судског пословника, која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља

дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу пуштања кроз правни промет јавне исправе у виду захтева Привредног суда у Панчеву посл.бр. ЗП 736/2010 од 20.04.2015. године који је прослеђен према МУП-у - Полицијска управа Ковин супротно закону, односно јер је предметну јавну исправу пустио кроз правни промет са лажном садржином а све то јер је кроз доставницу и то у делу предметне доставнице предвиђеном за потврђивање пријема судских писмена и то од стране примаоца писмена (у предметном случају ДОО „ББ“) неко непознато лице се лажно представило као овлашћени представник ДОО „ББ“ и сходно томе и својеручно написало у име и за рачун примаоца ДОО „ББ“ време и датум пријема судских писмена и све то са својеручном констатацијом да је напред наведено писмено запримио дана 15.06.2013. године, која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу пуштања кроз правни промет јавне исправе у виду захтева Привредног суда у Панчеву посл.бр. ЗП 736/2010 од 20.04.2015. године који је прослеђен према МУП-у - Полицијска управа Ковин супротно закону, односно јер је предметну јавну исправу пустио кроз правни промет са лажном садржином а све то јер су се ВВ и ГГ потписали на доставници Привредног суда у Панчеву која се води под ознаком списка З.П 736/2010 евиденција 30/06/2013 у функцији достављача иако у стварности нису имали законом дозвољена овлашћења да обављају доставу судских писмена за потребе парничног поступка а све јер нису ни регистровани за обављање послова достављања (одредбом члана 127 одређено како се достављају судска писмена) а поготово што су ВВ и ГГ стално запослени у МУП-у где је у односу на закон која одређује предметну област јасно одређено систематизацијом радних места да ВВ и ГГ раде на радном месту полицијских службеника и да су сходно томе и обучени за послове и радне задатке полицијских службеника (а што

аналогно изнетом значи да нису обучени да обављају послове достављача судских писмена и да самим тим и не могу да обављају нешто зашта нису обучени а што им није ни у опису радног места - систематизације), која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу пуштања кроз правни промет јавне исправе у виду доставнице Привредног суда у Панчеву која се води под ознаком списка З.П 736/2010 евиденција 30/06/2013 супротно закону, односно јер је предметну јавну исправу пустио кроз правни промет са лажном садржином а све то јер су се полицијски службеници ВВ и ГГ означили на доставници Привредног суда у Панчеву која се води под ознаком списка З.П 736/2010 евиденција 30/06/2013 лажни навод и то да је прималац ДОО „ББ“ одбио пријем писмена и да је писмено остављено у просторије на радном месту примаоца- ДОО „ББ“ а све то јер су полицијски службеници ВВ и ГГ у каснијем делу кроз друга документа и сами признали да су судска писмена оставили у кући на столу лица АА, која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу пуштања кроз правни промет јавне исправе у виду доставнице Привредног суда у Панчеву која се води под ознаком списка З.П 736/2010 евиденција 30/06/2013 супротно закону, односно јер је предметну јавну исправу пустио кроз правни промет са лажном садржином а све то јер су се полицијски службеници ВВ и ГГ означили на доставници Привредног суда у Панчеву која се води под ознаком списка З.П 736/2010 евиденција 30/06/2013 лажни навод и то да је прималац ДОО „ББ“ навео да „ПС -Ковин није надлежан да му уручи писмена, пресуда није у коверти“ а све то јер су полицијски службеници ВВ и ГГ у каснијем делу кроз друга документа и сами признали да су судска писмена покушали да уруче лицу

АА који је одбио да их прими и да су они оставили судска писмена на столу у кући АА, која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу пуштања кроз правни промет јавне исправе у виду доставнице Привредног суда у Панчеву која се води под ознаком списка З.П 736/2010 евиденција 30/06/2013 супротно закону, односно јер је предметну јавну исправу пустио кроз правни промет са лажном садржином а све то јер су се полицијски службеници ВВ и ГГ означили на доставници Привредног суда у Панчеву која се води под ознаком списка З.П 736/2010 евиденција 30/06/2013 лажни навод и то да је прималац ДОО „ББ“ навео да „ПС-Ковин није надлежан да му уручи писмена, пресуда није у коверти“, наиме полицијски службеници ВВ и ГГ су сами оповргли навод који су они сами написали и то навод да „ПС-Ковин није надлежан да му уручи писмена, пресуда није у коверти“ и све то кроз изјаву која узета од полицијског службеника ВВ коју је узео МУП - Полицијска станица Ковин без броја дана 27.04.2015. године путем самосталног полицијског инспектора ДД кроз изјаву је полицијски службеник ВВ недвосмислено потврдио да је навод на предметној доставници у погледу тога да „ПС-Ковин није надлежан да му уручи писмена, пресуда није у коверти“ неистинит и да је једина истина цитирамо: „Изјављујем да је поред два налога за плаћање таксе, господину АА уручена и пресуда Привредног суда у Панчеву која се налазила у коверти која је била отворена, па је именовани због отворене коверте рекао да не жели да прими наведена писмена и да не жели да потпише на доставници да је преузео наведена писмена:“, која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу пуштања кроз правни промет јавне исправе у виду поднеска полицијске управе Панчево-ПУ Ковин

бр. ... од 18. јуна 2013. године супротно закону, односно јер је предметну јавну исправу пустио кроз правни промет са лажном садржином а све то јер је кроз јавну исправу у виду поднеска Полицијске управе Панчево - Полицијска управа Ковин број: ... од 18. јуна 2013. године својеручно наведено од стране начелника П.С.-главног полицијског инспектора лажни навод по којем је цитирамо „АА власник фирме ББ је одбио да прими писмена па су иста остављена на столу у кући што је и констатовано на доставници“, наиме јасно је видљиво из саме доставнице Привредног суда у Панчеву која се води под ознаком списка ЗП 736/2010 евиденција 30/06/2013 да нигде у доставници није констатовано да су предметна писмена остављена на „столу у кући“ као и што нигде у доставници није констатовано да АА власник фирме ББ је одбио да прими писмена, која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао – правну радњу достављања судских писмена АА у поступку ЗП 736/2010 супротно закону, односно супротно одредби члана 128 став 3 ЗПП по којој је јасно одређено да се достављање правним лицима врши предајом писмена у просторијама правног лица и то овлашћеном лицу за пријем писмена која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца – политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док оснива Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу Општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу достављања судских писмена АА у поступку ЗП 736/2010 супротно закону, односно супротно одредби члана 128 став 3 ЗПП и то путем остављања предметних судских писмена која су била упућена правном лицу ДОО „ББ.“ у кући на столу физичком лицу АА која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према

тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу достављања судских писмена АА у поступку ЗП 736/2010 супротно закону, односно супротно захтеву из замолнице за уручење писмена посл.бр.ЗП.736/2010 од 10.06.2013. године насловљену МУП-у-Полицијска управа Ковин кроз коју замолницу је тражено да се судска писмена П 736/2010 уруче правном лицу ДОО „ББ“ а не физичком лицу АА како су то радили полицијски службеници која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу достављања судских писмена АА у поступку ЗП 736/2010 супротно закону, односно супротно одредби члана 40 Устава РС којом се гарантује неповредивост стана и то уласком у кућу-стан АА ради уручења судских писмена која су и оставили на столу у кући АА (видети изјаву ВВ из списка предмета од 27.04.2015. године) која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу достављања судских писмена АА у поступку ЗП 736/2010 супротно закону, односно супротно одредби члана 41 Устава РС којом се гарантује тајност писама и других средстава општења и то на тај начин што су прочитали судска писмена која су се налазила у коверти суда чиме су добили сазнање да су оставили на столу у кући

АА (видети изјаву ВВ из списка предмета од 27.04.2015. године) поред два налога за плаћање таксе уједно и пресуду Привредног суда у Панчеву П.број 736/2010 од 04.03.2013. године која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу достављања судских писмена АА у поступку ЗП 736/2010 супротно закону, односно супротно одредби члана 58 Устава РС којом се јемчи право на мирно уживање својине и то на тај начин што су полицијски службеници ушли у кућу АА да би судска писмена оставили на столу у кући АА (видети изјаву ВВ из списка предмета од 27.04.2015. године) која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу достављања судских писмена АА у поступку ЗП 736/2010 супротно закону, односно јер су предметну радњу извршили супротно не само закону, прописима, моралу већ и супротно разуму из разлога што полицијска станица у Ковину где су запослени предметни полицијски службеници који су вршили доставу судских писмена није регистрована за обављање послова достављања судских писмена у вези са парничним поступком или било којим другим поступком а што је потврдио сам МУП кроз обавештење МУП-а-Полицијска управа у Панчеву под бројем ... од 02.06.2015. године која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и

Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу достављања судских писмена АА у поступку ЗП 736/2010 супротно закону, односно јер су предметну радњу извршили супротно не само закону, прописима, моралу већ и супротно разуму из разлога што није постојао налог којим се налаже полицијским службеницима ВВ и ГГ да уруче АА са станом у улици ... број ... у ..., судска писмена Привредног суда у Панчеву у вези парнице П 736/2010 која се води између ДОО „ББ“ и општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта општине Ковин а што је потврдио сам МУП кроз обавештење МУП-а-Полицијска управа у Панчеву под бројем ... од 02.06.2015. године, која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу достављања судских писмена АА у поступку ЗП 736/2010 супротно закону, односно јер су предметну радњу извршили супротно не само закону, прописима, моралу већ и супротно разуму из разлога што није постојао налог којим се налаже полицијским службеницима ВВ и ГГ да уђу у кућу-стан АА са станом у улици ... број ... у ... и да оставе на столу у кући-стану судска писмена Привредног суда у Панчеву П 736/2010 која се води између ДОО „ББ“ и општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта општине Ковин а што је потврдио сам МУП кроз обавештење МУП-а-Полицијска управа у Панчеву под бројем ... од 02.06.2015. године која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд.

Утврђује се да је тужени извршио правни посао - правну радњу узимања изајве од сведока полицијског службеника ВВ и то од стране самосталног

полицијског инспектора ДД која је узета за потребе парничног поступка З.П.736/2010 супротно закону, односно јер је предметна радња узимања изјаве од сведока полицијског службеника ВВ у тоталној супротности са одредбом члана 255 ЗПП којом је јасно одређено да једино суд или замољени суд може да узима изјаву од сведока у парничном поступку и све то на рочишту и све то уз обавештење странака о датуму одржавања рочишта која је правна радња поред тога што је била противправна уједно била и мотивисана личним својствима тужиоца па се сходно закону сматра да описана радња туженог представља дискриминаторску радњу туженог према тужиоцу с обзиром да је тужени предметну радњу предузео само према тужиоцу и с обзиром да је предметна радња туженог предузета по основу политичке различитости (подобности) тужиоца - политичке припадности, по основу јавног изражавања ставова и мишљења тужиоца, по основу својине, јер је овде тужилац физичко лице па у смислу закона тужиочева имовина представља приватну својину док је оснивач Општине Ковин и Фонда за уређење грађевинског земљишта, путеве и комуналну потрошњу општине Ковин Држава Србија, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовног стања итд."

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр. 4109/19 од 20.06.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда, док је укинута решење којим је одбијен предлог тужиоца за доношење допунске пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, која је учињена у поступку пред другостепеним судом, прекорачења тужбеног захтева, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду на основу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Осим наведене битне повреде, ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП, могу бити битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 6, 8, 10. и 11. овог закона, под условом да су истицане у жалби, односно да су учињене у поступку пред другостепеним судом, као и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. овог закона, које су учињене у поступку пред другостепеним судом. Ревизијски наводи о учињеним битним повредама поступка из члана 374. став 2. тачка 5, 7, 9. и 12. ЗПП, не могу се истицати у ревизији, док је указивање ревидента на битне повреде из члана 374. став 1. ЗПП, учињене пред другостепеним судом неоснован, имајући у виду да се на те повреде ревидент позивао и у жалби, а да је другостепени суд за неприхватање жалбених навода дао јасне разлоге. Побијаном пресудом није прекорачен тужбени захтев тако да су неосновани и ревизијски наводи о учињеној повреди која је прописана чланом 407. став 1. тачка 5. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је водио поступак пред Привредним судом у Панчеву под бројем 3 П. 736/10 и по његовом схватању тужена је дискриминаторски поступала према тужиоцу радњама које су наведени у изреци ове пресуде. Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом

члана 45 Закона о забрани дискриминације одбио као неоснован захтев тужиоца, уз образложење да тужилац током поступка пред првостепеним судом није доставио доказе да је тужена радњама које је ближе одредио у тужбеном захтеву, по основу стручне оспособљености тужиоца за област права, по основу имовине, политичке различитости дискриминаторски поступала према тужиоцу, а што произилази и из изјаве тужиоца који је саслушан пред првостепеним судом 17.10.2016. године.

Апелациони суд у Београду је својом одлуком Гж бр. 4109/19 од 20.06.2019. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду, прихватајући у свему разлоге првостепеног суда, констатујући да из доказа изведених током првостепеног поступка произлази да тужиоцу због неког његовог личног својства није повређено неко људско или мањинско право зајамчено Уставом, а које би указивало на дискриминацију, сходно одредбама Закона о дискриминацији који би се на ту ситуацију имали применити, а на основу којих би тужилац евентуално могао остварити право на накнаду штете (члан 43 Закона).

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да тужилац није био дискриминисан радњама тужене, нити је на страни тужене било дискриминаторског понашања према тужиоцу.

Закон о забрани дискриминације („Сл. гласник РС“, број 22/09), у члану 2. став 1. тачка 1) прописује да изрази „дискриминација“ и „дискриминаторско поступање“ означавају свако неоправдано прављење разлике или неједнако поступање односно пропуштање (искључивање, ограничавање или давање првенства), у односу на лица или групе као и чланове њихових породица, или њима блиска лица на отворен или прикривен начин, а који се заснива на раси, боји коже, прецима, држављанству, националној припадности или етничком пореклу, језику, верским или политичким убеђењима, полу, родном идентитету, сексуалној оријентацији, имовном стању, рођењу, генетским особеностима, здравственом стању, инвалидитету, брачном и породичном статусу, осуђиваности, старосном добу, изгледу, чланству у политичким, синдикалним и другим организацијама и другим стварним, односно претпостављеним личним својствима; под тач.2) прописано је да изрази „лице“ и „свако“ означавају оног ко борави на територији Републике Србије или на територији под њеном јурисдикцијом, без обзира на то да ли је држављанин Републике Србије, неке друге државе или је лице без држављанства, као и правно лице које је регистровано, односно обавља делатност на територији Републике Србије. Чланом 3. став 1. истог закона, прописано је да свако има право да га надлежни судови и други органи и јавне власти Републике Србије ефикасно штите од свих облика дискриминације. Чланом 4. став 1. истог закона прописано је да су сви једнаки и уживају једнак положај и једнаку правну заштиту без обзира на лична својства, а ставом 2. да је свако дужан да поштује начело једнакости, односно забрану дискриминације.

Ценећи цитиране одредбе Закона о забрани дискриминације, одређено је главно обележје дискриминације, а то је неоправдано прављење разлике или неједнако поступање, односно пропуштање у односу на лица која су ближе одређена чланом 2. ст.1. тачка 2).

Предмет тужбеног захтева је утврђење дискриминаторског поступања тужене према тужиоцу, а које се огледа у начину на које су предузете одређене процесне

радње у поступку који је вођен пред Привредним судом у Панчеву у предмету П бр. 736/10.

По оцени Врховног касационог суда тужилац није било којим актом или пропуштањем, ни на непосредан ни на посредан начин дискриминисан од стране тужене приликом одлучивања. Различито виђење садржине појединих доказа од стране тужиоца, те другачије виђење утврђеног утврђеног чињеничног стања, као и његови коментари појединих чланова закона којима се другачије интерпретира њихово значење и садржина, у односу на начин како је то учињено у судском поступку, не значи да су у односу на тужиоца предузете радње које, саме по себи, имају карактер дискриминаторских ни по било ком основу. Тужилац није у складу са правилом о терету доказивања из члана 45. став 2. Закона о забрани дискриминације учинио вероватним да су процесне радње суда, које су повод правне заштите, конкретно предузете, односно пропуштене, утицале на ток и исход поступка и остварење тужиочевих права у том поступку, те да је узрочно последично таквим процесним радњама према тужиоцу учињен било који облик дискриминације. Зато тужбени захтев који је одбијен нижестепеним пресудама не ужива тражену заштиту у смислу члана 43. наведеног закона, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је, сматрајући да ревизијом тужиоца није доведена у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, на основу члана 414. ЗПП, одбио ревизију тужиоца као неосновану и одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић